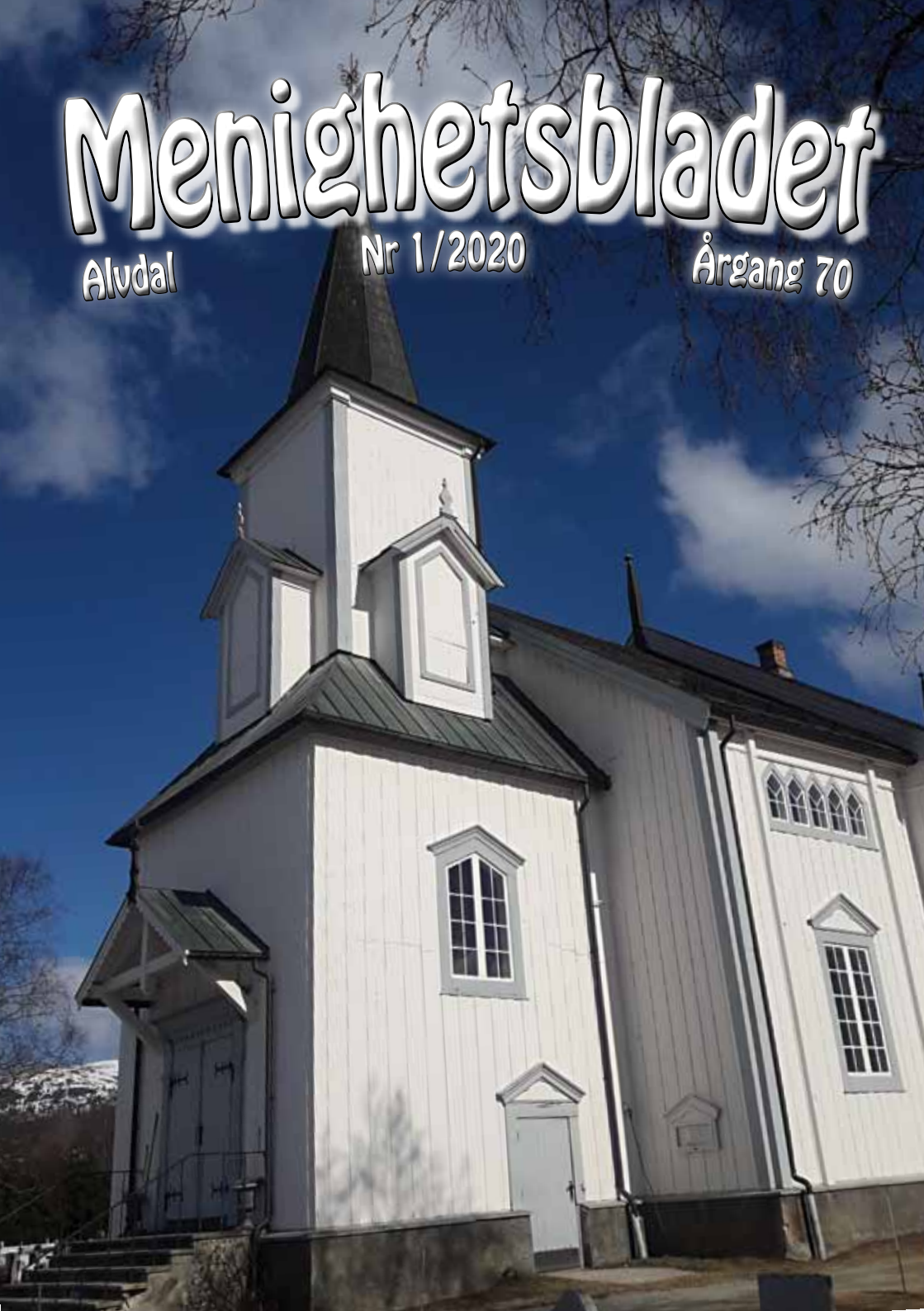

Menighetsbladet

Alvdal

Nr 1/2020

Årgang 70

Et harmonium forteller sin historie

v/Grete Langodden

«Hvor gammel jeg er, vet jeg ikke, heller ikke hvor jeg er laget, men en underlig historie kan jeg fortelle. Det er mange som har sett på meg, både leg og lærd, for jeg har også et lite flyttbart manual i tillegg. For mange år siden, tror det enda var krig, kom en mann hit jeg er nå for å rense min stemme. Jeg ble delt opp i mange, mange små og store deler, og han la alle mine deler utover et stort gulv. Her bodde det ei lita jente som syntes dette var veldig spennende, men hun fikk streng beskjed fra de voksne: bare se, ikke røre. For jeg har bl.a. over 60 små messingfjærer inne i meg, og det er disse som er min stemme. Disse ble nå pusset til min stemme ble klar og ren. Men for at mine «messingfjærer skulle vibrere riktig, måtte jeg ha mer luft, og derfor måtte mine lunger/belg også repareres. Mannen som stelte med meg, hadde noen blanke og harde plater som han la i en gryte på komfyren, og kona i huset kom med et gammelt laken som ble limt utenpå min gamle belg, for det var lim i gryta på komfyren. Nå ble jeg som y, min stemme var ikke lenger rusten og vek, den var sterk og klar. Når denne mannen satte seg på krakken framfor meg og lot fingrene sine gli over de kvite og svarte tangentene og tråkket luft inn i min nyreparerte belg, ble huset fylt med rene og kraftige toner. En tid etter dette ble jeg flittig brukt, for når den vesle jenta ble stor skolejente fikk hun lære å spille på meg, men etter hvert ble jeg for det meste stående stille og taus. Det var andre tider da jeg ga toner både til salmer, springlek og reinlender.

Men for om lag 100 år siden var jeg på et annet sted. Det var mannen der som en gang hadde kjøpt meg brukt, for jeg hadde tidligere vært i Kristiania (Oslo). Han og kona hadde en stor barneflokk, og det var

mye sang og musikk, ja, kona spilte ofte på meg. Men dessverre måtte det holdes auksjon på denne gården, og jeg kom også under hammeren, som de sa. Det var ca. 50 utrop på auksjonen som til sammen ga ett tusen ett hundre og syttitre kroner, og av dette var min salgssum ett hundre og tjuette kroner. Jeg var nok ettertraktet, for bare ei ku fikk høyere pris og det ble solgt tre kyr, så to av dem kostet mindre enn meg.

En av døtrene på gården hadde fått seg huspost i Oslo, hun kom hjem for å prøve å kjøpe meg så hennes mor fortsatt kunne glede seg selv og andre med kjente toner. Men hennes oppsparte penger strakk ikke til., for en mann fra bygda kom med høyere bud. Han kjøpte det for sin kone, og etter den tid har jeg vært på gården han eide.

I dag er jeg for det meste stille, og min stemme er ikke helt ren lenger. Men ved en gudstjeneste her for noen år siden, spilte organisten på meg, så jeg kan fortsatt gi liv i stua.

Hilsen det gamle husorgelet

Påskeandakt 2020 - EVIG HÅP

Har du kjent de gode tårene sprengte på når noe godt hender? Har du kjent det som ømme sting i hjertet? Har du stanset og kjent undringen over vårens nye liv? Livet som våkner etter vinteren? Har du kjent på sårheten over at mennesker du var glad i, ikke fikk oppleve dette fordi døden kom?

Mange av oss er i berøring med slike følelser. Slik tror jeg det også var for disiplene som fulgte Jesus. De så at Jesus reiste mennesker opp og at han ikke gikk forbi de utstøtte. Kjærligheten preget hans møte med mennesker. Denne kjærligheten lot seg ikke knekke av overmakt og undergrunnskrefter.

Men de opplevde at han ble anklaget, korsfestet og døde. Og de sørget dypt. Så da påskedagen kom var de fremdeles både i sorg, og jeg tror også redde. Noen av kvinnene gikk til graven. Det de opplevde der fylte dem med frykt, men også med stor glede. Kanskje litt i slekt med det en føler med et nyfødt lite liv i hendene. Undring, spenning, beven for ukjent fremtid og intens klar lykke.

Påskedagen den gangen er dagen da livets krefter bryter frem. Dagen da evig håp blir lagt i hendene våre. Håp som vi skal leve på og dele raust. Håpet som understreker det som Jesus viste i måten han møtte mennesker på.

Det er mange tanker vi kan ha om påske og påskefortellingene. Jeg vil løfte fram det store i at Jesu liv, hans død på korset og hans oppstandelse kaster lys over vår tilværelse. Korset har noe med våre liv å gjøre. Det er i kraften fra Jesu

oppstandelse vi kan tro og leve i visshet om at kjærligheten er sterkere enn døden.

Lyset fra Kristus omslutter oss som en soloppgang. Ja, som en stille, stille soloppgang med jubeltonen i seg slik lyrikeren Arnold Eidslott skriver:

Kristus er oppstanden!

Kristus har forlatt graven.

Kristus er oppreist med lyset.

Kristus har innfridd sitt løfte.

Kristus har åpnet de evige dører.

Jeg ønsker dere velsignet påske.

Solveig Fiske, Hamar biskop

Altertavla i Søsokgbygda kirke:

«Alterbildet har motiv med livets tre, med både rotfeste, vekst og nye skudd - som symboliserer trygghet, og korsmotivet er også med. Bildet til venstre er de tre vise menn som bærer med seg gaver i gull og myrra til det nyfødte Jesus-barnet. Bildet til høyre er stallen i Betlehem og den hellige familie.

Alle de tre bildene har innslag av de fire liturgiske fargene; fiolett, hvit, rød og grønn.

Kirkerommet oppleves på en ny måte, med nye farger og forventninger, og gir rom for håp, undring og glede.»

Herre, rekk ut din allmektige hånd

*Herre, rekk ut din allmektige hånd,
Du kan gi fremtid og håp!
Jordskjelv og kaos, orkan og flom,
Kloden er såret, den feller sin dom.
Herre, forbarm deg! Kyrie eleison.*

*Herre, rekk ut din barmhjertige hånd,
Du kan gi fremtid og håp!
Skogen forsvinner i fattige land,
Jorden forandres til ørken og sand.
Herre, forbarm deg! Kyrie eleison.*

*Herre, rekk ut din helbredende hånd,
Du kan gi fremtid og håp!
Luften forgiftes, og is blir til hav,
Mennesket øder den rikdom du gav.
Herre, forbarm deg! Kyrie eleison.*

*Herre, rekk ut din allmektige hånd,
Du kan gi fremtid og håp!
Dypt har vi sunket, vår avmakt er stor,
Urett og nød har erobret vår jord.
Herre, forbarm deg! Kyrie eleison!*

Salme nr. 723 i Norsk Salmebok 2013
Forfatter: Gerd Grønvold Saue

Til tjeneste for folkekirken

*»Et menneske uten gudsfølelse - nei,
det tror jeg ikke eksisterer.»*

Innlandsdikteren Hans Børli setter ord på det mange av oss opplever, og som vi stadfester gjennom dåpen. Åtte av ti innbyggere i Innlandet er døpt, og med det medlemmer i Den norske kirke.

Dere har nå valgt hver enkelt av oss i bispedømmerådet, til å forvalte og videreutvikle kirken vår. Vi er svært takknemlige for den tilliten dere har vist oss i valget, og skal gjøre vårt beste for at kirken vår skal ha rom for alle.

Folkekirken rommer det alminnelige livet. Her er det rom for tradisjon og kultur, og et hellig rom for livets milepæler,

dåp, konfirmasjon, vigsel og begravelse. Det kristne budskapet om nestekjærlighet, er verdigrunnlag og bærebjelke. Bispedømmerådets oppgave er å «vekke og nære det kristelige liv i menighetene». Det skal rådet gjøre, gjennom å fremme samarbeid mellom menigheter og bispedømme, fordele statlige tilskudd, opprette og legge ned stillinger, tilsette kirkelige ansatte og legge planer og strategier.

Hamar bispedømmeråd vil at kirken vår skal være mer synlig, mer relevant, og mer tilstede i folks hverdagsliv. Framover vil vi satse på dåp, og på rekruttering til stillinger i kirka.

I dåpen feirer vi livet, tar imot Guds kjærlighet og blir del av det kristne globale fellesskapet. Medlemsundersøkelsen fra 2019 viser at 8 av 10 ville valgt å døpe barna sine i dag. Dette ønsker vi å imøtekomme ved å gjøre dåp mer tilgjengelig. I hvert prosti vil det i løpet av 2020 bli gitt tilbud om drop in-dåp.

Prestemangelen er mange steder prekær. Det pågår et arbeid nasjonalt for å øke

rekrutteringen til stillinger i kirka, og i Hamar bispedømme gjør vi i tillegg egne tiltak. Vi har som mål at flere nyutdannede prester vil se mot Hamar bispedømme, som et attraktivt sted å jobbe og bo.

Hamar bispedømmeråd vil at folkekirken i Hamar bispedømme skal være for deg og meg; hellige rom for alminnelige liv.

Takk for tilliten dere har vist oss.

Hamar bispedømmeråd

Gunhild Tomter Alstad, leder (Åpen folkekirke)

Inger Kragh Nyhus, nestleder (Nominasjonskomiteens liste)

Finn Ragnvald Huseby (Åpen folkekirke)

Iselin Vistekleiven (Nominasjonskomiteens liste)

Lisbeth Sydbøge (Åpen folkekirke)

Trond Rønning (Bønnelista)

Lars Erik Flatø (Åpen folkekirke)

Thomas Tinglum (representant for prestene)

Gunnstein Endal (representant for de kirkelige ansatte)

Biskop Solveig Fiske

*Medlemmer og varamedlemmer av Hamar bispedømmeråd 2020-2023.
Foto: Halvard Bjørkås.*

Litt om faste og fastetid

Søndag 23. februar er i kirkeåret søndag før faste. Selve fastetiden begynner i vestkirken på den påfølgende onsdag, Aske- onsdag. Aske ble i jødedommen brukt som symbol /tegn på anger og bot, og ble overtatt av både kristendommen og islam. De første kristne var jo jøder. Fiolet er fastetidens farge, sorgfargen som også uttrykker anger og bot. I den lutherske tradisjon har fastetiden i stor grad blitt «borte» blant kirkemedlemmer flest, med unntak av spesielle fastegudstjenester mange steder. Kirkens Nødhjelp har lagt aksjonen kalt «Brød for verden» til fastetiden. Andre kirkelige tradisjoner overholder fasten på en helt annen måte- som f.eks. den romersk-katolske kirke.

Det finnes forskjellige former for faste, noen strengere, andre mildere; noen er obligatoriske, mens enkeltpersoner også kan foreta en frivillig faste. Noe av formålet med faste= avstå fra (bestemte) typer mat er at man skal løsrive seg fra det materialistiske og konsentrere seg om det åndelige.

Det kristne kirkeåret kan sies å være delt i to: i den første delen er fokus på kampen på å bevare sin tro i møte med fristelser og lidelser. Den klassiske salmen «Ingen vinner frem til den evige ro som seg ei veldig fremtrenger» uttrykker den tanken. I den andre del av fastetiden rettes blikket mer fram mot Jesu lidelse og død: Den blikkretningen kommer til uttrykk i den langt nyere salmen: «Se vi går opp til Jerusalem i hellige fastetider og ser hvordan Jesus, Guds egen Sønn, i stedet for syndere lider.»

Det tok lang tid før kirkeårets fastetid på 40 dager fikk sin form- og også i vår tid er det forskjell på kirker angående når fastetiden begynner- av den enkle grunn at mens fastetiden i vestens kirker IKKE omfatter søndager (men lørdager), omfatter IKKE fastetiden i de østlige kirkene verken lørdag eller søndag. Når fastetiden ikke omfatter søndager, er det forrdi søndagen som opprinnelig var den første dag iuka, var og er Herrens oppstandelsesdag, og da faster man ikke!

Kari

Strid om påsken

Påsken som variabel høytid beregnes slik: påskedag er første søndag etter første fullmåne etter vårjevndøgn. Har det ikke alltid vært slik? Nei. I «hine hårde dager» - det vil si på 600-tallet ønsket den latinske kirken med hovedsete i Roma å «strømlijeforme» kirkene slik at ALLE skulle følge den nye beregningen av pås-

ken. Men den keltiske kirken i Irland og Skottland og det som nå er England fulgte en eldre beregning av påsken, og den keltiske kirken var organisert på en noe annen måte enn den latinske. På slutten av 500-tallet sendte pave Gregor den store misjonærer til England som bl.a. skulle organisere kirkene der etter latinsk

mønster. Etter hvert fikk den latinske kirken større utbredelse, og det kom etter hvert til et sammenstøt med de keltiske kirkene og deres tradisjoner. I kongedømmet Northumbria (som vikingene et par hundre år seinere avla diverse «besøk» og rådde over) viste det seg at den kristne kongen Oswiu og hans dronning feiret påske på forskjellig tidspunkt; den ene fastet fortsatt, mens den andre befant seg i påsken! Kongen sammenkalte en synode i Whitby (ja, i nærheten av området som

i TV-serien «Heartbeat» kalles Aidensfield) i 664 der det møtte representanter for den latinske og de keltiske kirkene der påskespørsmålet ble tatt opp. Det ble den latinske kirken som fikk gjennomslag og dermed «vår» beregning av påsken. Det skal sies at det tok ytterligere knapt 100 år før alle de keltiske kirkene «var med på notene,» for det handlet ikke bare om beregningen av påske.... Men det er en annen historie.

Kari

Salmebokjubileum

I 2020 skal kirken feire 150 årsjubileum for Landstads salmebok. I 1870 forelå Landstads «Kirkesalmebog» ferdig trykt etter å ha blitt autorisert til kirkelig bruk året før. Det er derfor på sin plass å si litt om jubilaranten.

Den salmeboka som ble brukt lengst i vår kirke, er trolig Kingos salmebok som utkom i 1699 etter at Kingos utkast var blitt revidert. Selv i 1850 årene brukte 1# av norske menigheter Kingos salmebok- Alvdal inkludert. Seinere utkom to andre salmebøker som ble tatt i bruk i tillegg. Men 3 salmebøker ble for mye. Ifølge kirkehistoriker E. Molland talte man i 1840-årene om «salmeboknøden» i vår kirke- nøden var det kaotiske med 3 salmebøker.

Dikteren J.S. Welhaven var den som virkelig satte i gang en debatt om ny salmebok i 1840 årene. Presten W.A Wexels utarbeidet en samling salmer, men hans navn

skal ha vært for belastet i lekmannskretser, og sokneprest M.B Landstad framførte sterk kritikk mot samlingen. Han var bekymret for at Wexels` salmebok ble for grundtvigiansk. Det kom til motsetninger mellom departementet og Wexels. Det endelige resultat var at departementet bestemte seg for at i stedet for at en kommisjon skulle utarbeide utkast til ny salmebok, fikk en mann oppdraget, Sokneprest M.B.Landstad. Han hadde blitt forespurt første gang i 1848, men hadde takket nei. Da forespørselen kom på nytt i 1852, aksepterte han.

Landstad var en luthersk konfesjonell teolog og verken pietist eller grundtvigianer. I «Norsk Kirkehistorie,» av Oftestad, Rasmussen og Schumacher 3.utgave (2017) hevder forfatterne at Landstad at salmebokforslaget reflekterer hans «kirkelig -teologiske og hymnologiske grunnsyn:» Salmeboka skulle ordnes etter kirkeåret og de kirkelige handlinger og

måtte reflektere det evangelisk-lutherske kristendomssyn. Salmer fra andre kirkesamfunn kunne også tas med, men dog under «læremessig kontroll.»

I 1861 kom hans forslag- og så ble det bråk, ikke minst angående språket. Da kom «den store salmebokstriden,» for boka var for NORSK. Særlig ble det reagert på «bygdemålsordene» (Molland). Presten J.N Skaar skrev bl.a: «Men naar man som Landstad har gjort i sit Salmeværk, og blander en del af Bonesproget ind i Kultursproget, saa blive de i dette femmede Selskab straks afstikkende og tage sig ofte høist pudseerligt og keitet du... Nei, syng reent eller lad det være, enten reent Bondesprog eller reent Kultursprog eller ingen af Delene.» A.O.Vinje hadde også sin mening: de gamle salmene var»den aandlause og forturkade Dogmatik paa Vers,» men han bvar positiv til at Landstad «let folket faa nokot av Tunge-maalet sit.» Ivar Aasen mente at Landstad hadde gått for langt.

En kommisjon fikk i oppdrag å bearbeide utkastet, og i 1869 ble altså dette arbeidet autorisert.

Ifølge «Norsk Kirkehistorie» utfordret Landstad «kultureliten» ved sitt bruk av «Bondesproget,» men han utfordret også andre miljøer. Lekmannskretsene i kirken, ikke minst de gamle haugianerne, mislikte både folkedikting (og antydninger til folkevisestil i Landstad) og hans holdning til «Bygdemaalet.» I 1857 sendte sokneprest Andreas Hauge, sønn av Hans Nilsen Hauge, ut et rund-

skriv med bl.a. følgende innhold: «Hvad vilde følgen blive, hvis Provst Landstads Psalmebog ei finder Anklang i Menighederne?» Hauge regnet åpenbart med den muligheten. I 1863 utgav han sin egen salmebok som etter lang debatt ble autorisert i 1873. Nå hadde man nok en gang mer enn en salmebok...

I 1876 ble det holdt avstemning i Alvdal kirke om bytte av salmebok. Alle ville bytte: 35 ville ha Hauges bok mot 13 som ville ha Landstad. Noen har trolig hatt vanskelig med å avfinne seg med resultatet, for ny avstemning ble holdt, og nok en gang ble det flertall for Hauges bok som ble tatt i bruk i Alvdal.

Landstads Kirkesalmebok ble revidert og forelå autorisert i 1924- men den historien (for også der ble det debatt) og veien framover til nåværende salmebok får en eventuelt komme tilbake til.

Kari

NYTT 1:

I år skal kirkemøtet vedta ny liturgi for konfirmasjonstidens gudstjenester. Det påpekes i bispemøtet at det særlig er tre gudstjenester som har spesielle funksjoner: presentasjonsgudstjenesten, samtalegudstjenesten og konfirmasjonsgudstjenesten. Bispemøtet skal også arbeide med det teologiske grunnlag for konfirmasjon i DNK.

Besøktjenesten

Menighetens besøktjeneste har eksistert sammenhengende siden 1983/84 og har gjennomsnittlig hatt 10-18 besøkere; i en så lang tidsperiode har det naturlig nok vært en del utskiftninger, men vi har klart stort sett å opprettholde antall besøkere. Besøkerne gjør en uvurderlig innsats ved å ta av sin tid til å besøke personer som ønsker det.

En gang hvert kvartal møtes besøkerne – det er viktig å kunne diskutere arbeidet, justere listene over besøkere/besøkte og få «påfyll» gjennom innledninger til samtale/informasjon om relevante tema, fortrinnsvis ved en fagperson utenfra. Samtidig styrker slike møter fellesskapet mellom besøkerne. Møtene så vel som besøkene som foretas og hva man får se og vite der, er selvsagt omgitt av taushetsplikt.

Fra besøktjenestens tidligste tid har man søkt å ha et spesielt arrangement for og med dem som mottar besøk og andre (eldre) man kjenner til og som kan tenkes å ville være med. Noen år arrangerte vi bussturer, bl.a. til Follandsvangen og til det den gang nye/nyutbygde Follidal Bo & Service senter. I de seinere årene har vi heller gått for en samling før eller etter jul. Fordi det kan være slitsomt for noen å ta seg ut, la vi i fjor arrangementet på Solsida, og møtte stor velvilje fra institusjonen til dette. Tilsvarende arrangement holdes også i år på samme sted.

Vi vil takke alle besøkere, både forhenværende og nåværende for den viktige tjenesten de gjør og for det gode samholdet og «miljøet» de har skapt seg imellom!

Kari

Normisjon - et første glimt fra deres historie

Normisjon Alvdal har nå nedlagt sin virksomhet. Dermed er en svært viktig del av de kristelige organisasjoners virksomhet i Alvdal avsluttet (men hvem vet hva framtida kan bringe?) «Normisjon» ble navnet på det som tidligere hette Alvdal Indremisjonsforening. Navneendringen skjedde som følge av sammenslåing med Santalmisjonen.

Alvdal Indremisjonsforening ble stiftet i 1891 av sokneprest Skavang. Ifølge et ikke-signert notat gjorde Skavang det fordi han ønsket hjelp til menighetsarbeidet

og mente «det var nødvendig for de som ville leve med Gud å komme sammen for å hjelpe hverandre frem mot det evige mål: Himmelen.» Ifølge notatet hadde man ukentlige møter; noen ganger hadde man bibeltimer, men «det blir mest bibellesning, samtaler og bønn.» De kunne arrangere seriemøter og samvær ute i kretsene når det var predikantbesøk. De holdt andakter på sykestua og sykehjemmet, og gav testamenter, salmebøker og andre bøker, ofte som julegaver. I notatet står det: «Det er mye klager over dårlig litteratur og bøker. Vi har forsøkt å gi de

noe annet isteden.» Fredly hadde en boksamling på ca. 100 bøker av forskjellig art. Indremisjonen hadde en aktiv kvinneforening som arbeidet for Fredly. Kvinneforeningen ble stiftet i 1925 og første leder var Regina Rø. Forsamlingslokalet Fredly ble stilt gratis til disposisjon for konfirmandfesten, og utleieprisen for konfirmandforberedelser var opprinnelig satt til kr. 5!

Fra 1928 drev Indremisjonen søndagsskole, og man startet også et Yngreslag for barn/ungdom i alderen 12-18 år. Det anonyme notatet gir oss et glimt av aktivitetene: de hadde 15-16 samvær i året, og innslagene kunne være «avisreferat, opplesning, sang og musikk, konkurranser o.l. og andakt på hvert møte.» Det ble også sendt penger til Ytremisjonsarbeid til NMS (Det Norske Misjonselskap) som skulle rukes til kirkeklokker på Lars Johan Moldstads misjonsfelt på Madagaskar.»

Alvdal Indremisjon har altså gjort en uvurderlig innsats i arbeidet for og med barn og ungdom! Fra et ganske tidlig tidspunkt- og det fortsatte de med!

Da søndagsskolearbeidet kom i gang i 1928, sendte formannen Fr. Tronslien en søknad til soknerådet der man gjorde krav på pengegaven fra Goro Strålberg til søndagsskolearbeidet. Soknerådet svarte at de ville stille de årlige rentene til disposisjon for søndagsskolearbeid «som det finner å ville godkjenne.» Her kan en ane en viss skepsis/spenning mellom den offisielle

kirke og lekmannsorganisasjonen. Mens det til tider har vært store spenninger mellom Indremisjonen som landsomfattende organisasjon og den offisielle kirken, er det påfallende hvor få antydninger det finnes i de protokollene fra Indremisjonen jeg har sett så langt- om noen. Det kan virke som om forholdet stort sett har vært «fredelig,», men kanskje noe distansert i tidligere tider. Indremisjonen har for øvrig alltid vært lærebevisst! Som svar på sin søknad fikk Fr. Tronslien og indremisjonen stilt kr. 50 til disposisjon.

Seinere vil en få se at Normisjons innsats med barne- og ungdomsarbeid har fortsatt langt inn i vår egen tid, til dels alene, til dels i samarbeid med pinsemenigheten og til dels i et tettere samarbeid med den offisielle kirken. Mange av Normisjons medlemmer har stått på i årevis og fortjener full og viktig anerkjennelse for sin innsats for å gjøre barn og unge kjent med kristen tro og liv!

Fortsettelse følger i neste nummer med nye glimt fra Normisjons historie.

Kari

NYTT 2:

Olav Fykse Tveit er utnevnt til ny preses i DNK etter Helga Haugland Byfuglien. Han er generalsekretær i Kirkenes Verdensråd.

Biskopene om dåp

Med bakgrunn i synkende dåpstall er det vedtatt at dåp skal være et satsingsområde. Biskopene bad prestene lese opp en uttalelse om dåpen ved gudstjenesten søndag 12. januar, en søndag der Jesu dåp er tema. Uttalelsen kalles IKKE for «hyrdebrev,» og har møtt til dels sterk kritikk. Her er uttalelsen:

«Dåpens gave.

I året som ligger foran vil vi im kirken gi ekstra oppmerksomhet til dåpen. Hva har vi i dåpen? Hvorfor skal vi døpes?

Helt siden Jesus bad oss om å døpe, har mennesker søkt dåp. Dåpen er et mysterium. Ord kan ikke fullt ut beskrive det som skjer. Vannet øses opp i Faderens, Sønnens og Den hellige ånds navn. Ved evangeliet, det levende Ordet, blir vannet en nådens kilde. Dåpen gir oss del i påskefortellingen om Jesus som døde og stod opp av graven.

Tradisjonen vår er at barn blir båret til dåpen. Vi feirer det nye livet og legger barnet i Guds hender. Foreldre gjør mange valg for sine barn. Når et barn blir døpt, svarer foreldre og faddere ja på barnets vegne. Men det er aldri for sent å bli døpt. Når ungdom og voksne blir døpt, svarer de selv ja. Også da står faddere klar til å hjelpe den dømte til å leve i dåpen og troen på Jesus. Bibelfortellinger, bønn, nattverd og tilhørighet i kirken er en del av dåpens velsignelse.

Vannet i den kristne dåpen er et tegn som rommer både liv og død. Vannet

er vårt livsgrunnlag og samtidig en trussel. Når vi feirer dåp setter vi derfor ord på og tar avstand fra det som er vondt og imot Guds vilje. Dette gjør vi i fellesskap når vi forsaker djevelen og bekjenner troen. Dåpen skjærer oss ikke fra ondskap, synd og destruktive krefter. Den gir oss et løfte og et håp om at livskraftene er sterkere og at Gud tilgir oss og rensar oss for all urett.

Livet fører oss opp og ned. Vi er både sterke og sårbare og trenger å høre til i en sammenheng. Hvor ulike vi enn er, i dåpen forenes vi på tvers av alt som skiller. Dåpen gir fellesskap med Kristus og med kristne søsken i vår lokale menighet og i den verdensvide kirke. Dette fellesskapet strekker seg over tid og rom: for det er en tro, en dåp, en kirke. Det vi får i dåpen gir mot og styrke til å elske Gud og vår neste.

Dåpen er en Guds gave, gitt av nåde, tre håndfuller vann, øst opp i Faderens, Sønnens og Den hellige ånds navn til evig liv. Vi går fremtiden i møte sammen med Kristus.»

Det var den gang...

Biskop Solveig Fiske besøkte barnehagen ved visitasen i 2015

Besøktjenesten arrangerte hageselskap i prestegarden i 2008: været var ikke helt på vår side!

Konfirmantkor 2018 med konfirmanter fra omtrent hele Nord-Østerdal.

Ikke helt lys våken på Lys Våken i Alvdal kirke 2011.

Fra innvielsen av det nye og digitale kororgelet i Alvdal kirke i 2013. Ved orgelet: kantor Bjørn Vegard Bjørklund.

Soknerådets hjørne

Alvdal sokneråd har konstituert seg:

- Leder ble Marian Eggen og Øyvind Randen ble nestleder.

Som representant for Alvdal sokneråd velges i:

- Diakoniutvalg: Georg Korban og Eva Tronsli.
- Gudstjenesteutvalg: May Kristin Holøien og Jane G. Thorshaug
- Trosopplæringsutvalg: Anette Friis Pedersen
- Egnund kapellutvalg: Vidar Steigen
- Styringsgruppen for trosopplæringen med vara:
Øyvind Randen med Anette Friis Pedersen som vara.

Menighetsmøtet 2020:

Menighetsmøtet i 2020 i Alvdal holdes etter gudstjenesten 15. mars.

Følgende saker behandles:

- Årsmelding for Alvdal sokneråd.
- Eventuelt

SRK

Døpte:

Mikkel Gjeltén Oddlien
Tiril Berger Kjølhaug

Livets gang

Døde:

Jenny Nymoen
Helga Gjeltén
Lilly Kjeldsen
Eli Samuelshaug
Ove Sand
Embret Mellesmo
Kari Aukrust
Ola Nyeggen

Stoff til neste nummer av bladet må være kommet
til kirkekontoret innen 17. mars 2020

PREST

Kristine Berg
keb@kirkene.net
Mobil 416 95 754

ALVDAL KIRKEKONTOR

Besøksadresse: Dalseggen
Alvdal kommunehus
Postadresse: Gjelen 4, 2560 Alvdal
Telefon 62 48 90 55

ÅPNINGSTIDER

Man - fre kl 10.00-13.00

DAGLIG LEDER/KIRKEVERGE

Stein Roar Kvam
Mobil 902 31 341
Epost: alvdalkirke0438@yahoo.com

TROSOPPLÆRER

Trond Gellein Løkken
Epost: trond@tynsetkirke.no
Mobil: 971 16 679

ORGANIST

Tore Reppe, mobil 916 33 837
tore.reppe@gmail.com

KIRKETJENER/KIRKEGÅRDSARBEIDER

Roald Haug
Mobil 474 13 588

ALVDAL SOKNERÅD

Leder: Marian Eggen
Mobil 413 09 358

EGNUND KAPELL

Kontakt kirkevergen i Folldal.
Administreres fra kirkekontoret i Folldal,
Telefon 62 49 10 00

LEDER I KAPELUTVALG, EGNUND

Dagny Straalberg Mills, mobil 922 85 655

KONTONUMMER FOR GAVER/INNSET. TIL:

- kirke og menighet: 1822.34.75023
- menighetsblad, 1895.08.07748, ref. 10
- kirkegård, 1895.08.07748, ref. 20
- kirkemusikk, 1895.08.07748, ref. 30

HJEMMESIDE: www.alvdalkirke.com

Gudstjenester

16. febr.

kl. 11.00 Alvdal, med pinsemenigheten. INTO. Kirkekaffe.
Kristine.

23. febr. Fastelavnssøndag/søndag faste: Johs.17.20-26

kl. 19.00 Alvdal. Kristine.

8.mars 2. søn. i fastetiden: Matt.15.21-28

kl. 12.20 Allmannsstua. Sportsandakt.

15. mars 3. søn. i fastetiden: Luk.11.14-28

kl. 11.00 Alvdal. Familiegudstjeneste med deltakere
i Lys Våken.

15. mars:

kl. 19.00 Egnund. Salmekveld.

9. april Skjærtorsdag: Matt.26.17-30

kl. 17.00 Solsida.

kl. 19.00 Alvdal.

10. april Langfredag: Mark.14.26-15.37

kl. 19.00 Alvdal. Tverrkirkelig langfredagsgudstjeneste.

12. april påskedag: Luk.24.1-9

kl. 11.00 Alvdal: Høytidsgudstjeneste.

26. april 3. søn. i påsketiden: Johs.10.11-18

kl. 11.00 Alvdal. Samtale med konfirmantene.

1. mai Luk.6.31-36

kl. 10.00 Alvdal.

17. mai Grunnlovsdag og 6. søn i påsketiden: Luk.1.50-53

kl. 10.00 Alvdal

21. mai Kristi Himmelfartsdag: Mark.16.19-20

kl. 17.00 Solsida

31. mai pinsedag: Johs 20.19-23

kl. 11.00 Alvdal. Konfirmasjon.

***Gudstjenester i kretsene:** Soknerådet vedtok i juni at de fleste av
gudstjenestene framover skal foregå i Alvdal kirke.*

*Det medfører at antallet guds-tjenester i grendene går noe ned,
men gudstjeneste i Strandbu blir det fortsatt hvert år.*